

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se restituie.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele
BIBLIOTECI de ANUNȚURI:
la Viena: la N. Dukas Nachf.,
Ruz. Angenfeld & Emerio Lesner,
Heinrich Schalek, A. Oppelk Nachf., Anton Oppelk.
la Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsebet-közt).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarife și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, erașu I.: Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusa în casa: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un exemplar 10 bani. — ATĂT abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 200.

Brașov, Joi 12 (25) Septembrie.

1902.

Serbarea dela Șipca și puterile centrale.

Dilele aceste Bulgarii vor serba la Șipca aniversarea războiului dela 1877, care le-a adus liberarea de sub jugul turcesc și înființarea principatului actual bulgar. Serbările dela Șipca au să fie dăr o reamintire a succeselor militare, ce au constrins Turcia să subscrie preliminarele păcii dela San-Stefano precum și a succesele mari politice, ce le-au dobândit în urma acésta Bulgarii.

Au intenționat așa-dăr Bulgarii să serbeze aniversarea de 25 de ani a liberării lor și să înnoiescă cu acésta ocaziune legăturile cu Rusia „liberătoare“. Tóte acestea le-au voit și le-au pus în scenă cei-ce au secerat tot câștigul în războiul cu Turcii, dela 1877. În zelul lor de a-și arăta recunoștința față cu Rușii au uitat însă că acele succese au fost dobândite mare parte prin concursul armelor române, a armatei reunite româno-ruse comandate de principele Carol al României. Plimbându-s'a generalul Gurko cu trupele sale pe la Șipca, însă fără de nici un rezultat, căci fû silit a se retrage érași. Până ce nu a cădut Plevna, nu le-a fost posibil Rușilor să înainteze și să impună Porței condițiunile de pace. Dăr Plevna și întăriturile din jurul ei n'au cădut decât numai cu ajutorul armelor române, numai cu concursul asalturilor eroice ale armatei române.

Și cu tóte acestea Bulgarii n'au găsit cu cale a invita la serbarea lor și armata română. Cei-ce au sângerat la Grivița și în cele-lalte întărituri ale Plevnei pentru liberarea creștinilor bulgari de sub stăpânirea păgână, au fost ocoliți de către Bulgarii „recunoscători“ și nu vor fi reprezentați la serbarea dela Șipca.

Ce-au voit să dovedescă Bulgarii cu acésta? Că se simt mai presus decât vecinii lor Români, ori au vrut să le arate ura și invidia, de

care sunt cuprinși într'un mod neînțeles față cu aceia, dela cari totdeauna numai bunătate, simpatie pentru sórtea lor și binefacere au întâmpinat. Vrut'au óre Bulgarii să fie numai ei cu protectorii lor dela mēdă-nópte la serbare și printr'asta să se vadă, că urmăresc tendințe cu totul deosebite separatiste?

Póte că așa i-au sfătuit protectorii, ca să se eschiveze dela solidaritatea, ce-ar trebui să-i lege în interesul lor bine înțeles de România, și să facă politică spre mărirea slavismului.

Ori cum ar fi, ignorarea recunoștinței datorite armatei române, nu o va înregistra istoria cu laudă pentru Bulgarii din zilele nóstre.

Mâne este așteptat la Varna marele duce Nicolaevici, care vine să reprezinte pe Țar la serbarea dela Șipca. Se făcuse întâi pregătiri pentru acésta serbare pe o scară întinsă. Era în program ca marele duce să viziteze și Sofia. Camera bulgară a votat sute de mii pentru serbări și s'a cheltuit mult în Sofia mai ales pentru întâmpinarea marelui duce.

Însă de-odată fû redus programul serbărilor. Se asigură, că acésta s'a întâmplat în urma intervenției puterilor centrale și a Angliei, cari au cerut printr'o notă colectivă ca să se schimbe și reducă programul serbărilor, căci întinderea, ce li-s'a dat, putea să aibă un caracter de manifestație ostilă față cu România și Turcia.

Diarul bulgar „Vecerna-Posta“ se plânge amar de nota puterilor. „Nota colectivă“, dice, „a cădut ca un trăsnet. Guvernul princiar a suspendat comisiunile, ce se formase pentru aranjarea serbărilor, a oprit pe veteranii să ia parte la acestea și a dispus să nu invite nici un fost ministru, nici un deputat, nici un reprezentant de comune, să nu dea nici un banchet să nu țină nici un discurs. Drumul óspeților ruși este indicat: Varna-Șipca-Burgas“...

Supărarea, ce o dau pe față Bulgarii din pricină, că acele puteri s'au încumetat să cêră ca serbările dela Șipca să nu degeneze în demonstrații politice, n'are nici un temei.

Pentru orgoliul acestor neastimparați nu se pot periclită marele interese ale păcii și ale stabilității în peninsula balcanică. De aceea óspeților ruși le este indicat drumul — care nu trece pe la Sofia.

Turburările din Agram și presa maghiară. „Agramer Zeitung“, diar inspirat de Banul croat, se ocupă într'un lung articol de turburările din Agram și de agitațiunile pressei maghiare contra Croaților. În loc ca presa acésta să tacă acum, după-ce s'a constatat, cari au fost cauzele adevărate ale turburărilor, ea esagerază contravențiunile întemperate și falsifică motivele, ba pune în vedere alte turburări, ce pretinde că s'ar pregăti în contra altei naționalități. Acésta atitudine a pressei maghiare — dice „Agr. Ztg.“ — nu póte fi în deajuns condamnată. Este cutezată afirmarea, că în Agram nu se așteptă decât încetarea statariului, pentru-ca apoi să fie atacați Maghiarii. E ne mai pomenită ușurința cu care se trage la îndoieală independența corpului judecătoresc croat, imputându-i parțialitate față cu indivizii tras la răspundere, și nu află lucru mai bun, decât să oeră delegarea unui tribunal contra demonstrațiilor, pretenșiune acésta, care se opune autonomiei justițiare a Croației.

Serbările de la Șipca. Am semnalat eri la ultimele sciri, că patru mari puteri: Austria, Germania, Italia și Anglia au trimis o notă comună guvernului bulgar, cerénd să schimbe programul serbărilor de la Șipca. După „Cronica“ din București, nota motivând acésta pretenșiune, dice, că deóre-ce aceste serbări — prin întinderea și strălucirea, ce li-s'a dat — au căpătat un caracter de *manifestație ostilă față de România și Turcia*, puterile de mai sus îngrijate de stabilitatea ordinei și a liniștei în Balcani, atrag atențiunea

guvernului princiar bulgar, că actualele raporturi amicale între statele balcanice riscă a-se periclită. În consecință invită guvernul bulgar să schimbe programul serbărilor, dându-le proporții cu totul restrinse și un caracter cu totul particular național. Cam acesta e, în substanță, conținutul notei.

Câte-va diare bulgare susțin, că intervenția puterilor s'ar fi făcut din inițiativa regelui Carol, căci insulta adusă armatei române, de a nu fi invitat nici un reprezentant al ei, a supărat fórt mult pe regele Carol. Alte diare bulgăresci susțin, că schimbarea programului serbărilor s'ar face din cauza doliului, ce curtea principelui Ferdinand a luat în urma morții reginei Belgiei.

De altă parte se telegrafază din Constantinopol, că la obiecțiunile făcute de Porța otomană, că serbările de la Șipca vor escita populațiunea musulmană, s'au dat din sorginte rusescă asigurări, că serbările vor avé un caracter exclusiv militar și nu vor da ocaziune la nici o demonstrațiune politică.

America și Evreii din România.

Intre vocile foilor germane de la noi privitoare la procederea Statelor-Unite în afacerea emigrării Evreilor din România, este de remarcă ceea-ce scrie „Sieb. D. Tagblatt“ din Sibiu în numărul său de Marți.

După ce vorbește de uneltirile nemernice ale pressei internaționale jidovesci contra României și în special condamnă insultele, ce se fac din incidentul notei americane statului român, fóia numită arată, că România nu numai că nu este violentă față cu Evreii de sub scutul ei, dăr nu merită de loc imputarea, ce i-o face nota americană, că ar fi desconsiderat art. 44 al tractatului de la Berlin. Din contră statul român a luat tóte măsurile spre a satisface acelor dispozițiuni prin formularea din nou a art. 7 din constituția română. Rusia, Italia și Austro-Ungaria au aprobat imediat acésta formulare. Conte de Andrassy a declarat, că înțelege pe deplin greutățile cu care are să lupte România în cestiunea ovreiescă

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Nopti senine.

De F. M. Dostojewskij.
Noptea întâiu.

Era o nópte splendidă, — o nópte, pe care o poți vedé numai, când ești tiner. Privind la cerul înstelat, involuntar și-se pune întrebarea: Óre sub un ceriú ca acésta pot să trăiescă ómenii réi? Eu însă încă de dimineță aveam o dispoziție atât de ciudată; aveam impresia, ca și cum m'ar fi părăsit de-odată toți. Se înțelege, că fie-care are dreptul să întrebe: Cine sunt aceștia toți? De opt ani trăiesc deja în Petersburg și încă n'am un singur cunoscut. De ce să am eu cunoscuți? Eu cunosc de alt-minteri tot orașul; tocmai de aceea mi-se părea, că m'au părăsit toți, când întreg orașul a pornit să se ducă la țără. Am rămas singur și mă cuprinsese un fel de frică. Am umblat trei zile re-

tăcind pe Newskij-Prospect, în grădini, pe cheu — fără să întâlnesc o singură figură dintre acelea pe cari eram obișnuit a le întâlni la același loc, la aceeași óră, tot anul. Li cunosc pe toți fórt bine, sunt vesel, când îi ved vesel, sunt mâhnit când îi ved mâhniți. Aprópe să fac cunoscință cu un domn bētrân, cu care mă întâlniam dílnic la Fontanka, la anumită óră. Are un aer atât de important și de gânditor. Mereu mormăie în barbă și bălăbănesce din mâna stângă, ér în drépta ține un baston lung cu măciucă de aur. De sigur m'a observat și el și se interesează de mine. Déca s'ar întâmpla să nu viu la Fontanka la ora obișnuită, sunt sigur, că ar fi indispus. De aici vine, că noi suntem cât p'aci să ne salutăm, mai ales când suntem bine dispuși. Mai deunăzi nu ne veduserăm două zile întregi, ér a treia zi, când ne-am revédut, eram p'aci să punem anéndoii mâna la pălărie, am revenit însă la timp, lăsarăm brațele în jos și trecurăm unul pe lângă altul. Casele îmi sunt de asemenea cunos-

cute. Când merg pe stradă, am impresia ca și cum fie-care mi-ar veni înainte și s'ar uita la mine vrind să dică par-că: Bună ziua! Ce mai faci?

Mă înțelegeți așa-dăr, în ce chip sunt eu cunoscut cu întreg orașul.

Pe stradă mă simțiam indispus, acasă nu mă cunoseam singur pe mine. Două seri m'am tot gândit: Óre ce voiú fi avénd? Mă uitam la părății mei afumați, la plafond, la mobilă, la fie-care scaun, întrebând óre nu stă ascunsă în ele cauza mâhnirei mele. Tóte de geaba. Nu m'am ușurat cătu-și de puțin. Imi veni în minte să chem pe Matronja și să-i fac reproșuri din cauza paiangenilor, ce erau pe la colțurile păreților și pentru disordinea din casă, ea însă se uita la mine mirată, fără să răspundă un cuvânt, așa că paiangeni stau și acuma bine conservați la locurile lor. Ađi dimineță în sfârșit am aflat cauza indispoziției mele. Causa este, că toți plecă la țără. Orașul Petersburg amenință a deveni o pustietate. Și eu eram gata să plec, eram gata să mă asociez cu ori-ce domn

care avea înfățișare mai venerabilă și care se urca în vr'o birjă. Nimeni însă nu mă poftia.

Mănat de neliniște, eșii și rătăcii timp îndelungat până nu mai scieam, unde sunt și m'am trezit, că stau la bariera orașului. Atunci însă imi veni o dispoziție veselă. Eșii la câmp și între sămănături și liveți simțiam, că mi-a trecut ori-ce oboselă. Toți trecătorii se uitau la mine așa de vesel, aprópe mă salutau și eram mai vesel, decât ori-când în viața mea. Par-că m'ași fi trezit de-odată în Italia, așa influență estra-ordinară avură asupra mea câmpul și natura liberă.

Esistă ceva inexplicabil emoționant în natură prin împrejurimile Petersburgului, când la începutul primăverii ea își arată tótă puterea dăruită de ceriú, când se desvóltă pompósă și se împodobesce cu flori. Involuntar își aduce aminte de fata bolnavă, la care priviți cu compătimire și care de-odată, ca prin miracol se face o minune de frumuseță. Sunteți surprinși și vă întrebați: Ce putere a împrumutat

și aprobă atitudinea ei. Mai târziu s'au alăturat și Germania, Anglia și Franța, recunoscând independența României. N'are deci nimeni dreptul să impute statului român, că ar fi violat tratatul de Berlin, după-ace afacerea a fost rezolvată cu consimțământul puterilor semnatare.

După acosta „Sieb. d. Tagblatt“ urmează astfel:

„Nu așa ășele legi pentru străinii din România sunt cauza emigrării Evreilor de acolo. În timpul cât a dominat art. 7, dela 1866 până la 1876, numărul Evreilor s'a îndoit în România, ér dela tratatul de Berlin încóce până la anul 1898 ei s'au înmulțit din nou cu 55 la sută.

„Numai după-ace a dat peste țără marea crisă agrară din anul 1898, când nimeni nu avea de lucru și toți sufereau și duceau lipse mari, când în mijlocul acestei miserie și nemulțumiri, sionismul, răzimat pe constituția liberală a României, a început a agita fără nici un scrupul, numai de atunci s'a pornit un curent de emigrare peste frontierele României.

„Ca să putem înțelege agitația aceea în totă cutezarea și necruțarea ei, ajunge să amintim apelurile mincinóse, cari au fost lățite între micii industriași evrei, cu scopul de a deștepta în ei credința, că legea cea nouă industrială intenționează a lua pâinea din mâinile elementului industrial evreesc. Inzadar s'a încercat guvernul român și chiar unii Evrei să alunge frica astfel produsă, care mână pe ómenii din clasa de jos cu miile peste ocean și a servit apoi de basă protestului dat de cabinetul din Washington. Publicându-se în urmă legea meseriilor, în care și Evreii de sub scutul materii române erau egal îndreptățiți cu industriași naționali în ce privește dovedirea capacității, agitatorii au retăcut paguba, ce au causat'o Evreilor din România prin amăgirile lor.

„Cu atât mai tare însă se defaimază națiunea română ca popor barbar, care ar răpi Evreilor tóte mijlocele și chiar posibilitatea unei munci cinste, și care în tirănia sa póte fi asemănat numai cu inițiatorii cruzimilor armenie. I-se atribuie barbarie asiatică unei națiuni, care a înțelese póte mai bine și mai cu pricepere ca orî care altă națiune din Europa ideea asimilării creștinesc și se nisuesce a-o realiza. Legile române pentru străinii sunt un sistem de apărare deplin îndreptățit, prin care tinăra națiune își completează edificiul statului și căutând a se asigura contra pericolelor interne și esterne.

„De aceea mincinósa presă jidovescă eserecită asupra omului nepărtinitor acelaș efect respingător ca și procederea Statelor-Unite, cari ca să scape de nisce incomóde elemente, împedează intrarea jidanilor din România strigând tot-odată: Prindeți pe hotul! Doctrina Monroe, acesta formulă de cauciuc a politiceii americane de putere universală, primesc érași o formă nouă. Nu numai marilor puteri este interdiș a pune piciorul pe continentul Columbiei, ci și sërmanilor Jidovi!

„Nu România, căreia i-se face imputarea, ci Uniunea este un stat antisemitic. Cel puțin în România încă nu s'a întimplat, ca plebea, cu asistența poliției, să atace cu împuscături de revolver conduite funebre, precum acosta s'a întimplat de curind în New-York și Chicago.

„America ca protectóre îngrijată a

jidovilor în statele balcanice! Uniunea firesce are să se îngrijescă pentru liniștea și ordinea în Orient, pentru care garantéază calomniatul stat român ca păzitor al grărilor Dunării. Nu i-ar dispăcea însă unchiului Sam cu sacii săi de cereale, decât colo departe în mijlocul Turciei popórele s'ar răsboi între sine și pe unul dintre cei mai mari concurenți ai piețelor de cereale ale lumii, pe România, ar delatura'o pe un moment dela concurență. Acéstă împrejurare încă trebuie să fie luată în socotélă la aprețierea valórei notei protestátóre americane.

„Dacă Statele-Unite cu suta de milióne de locuitori ai lor se tem chiar și de asimilarea unui număr relativ fórte mic de Jidanî proletari pripășiți, acesta confirmă direct necesitățile legilor aduse pentru străinii ale României, unde față în față cu-o națiune mică plină de putere formátóre de stat, stă întregul popor semitic ca națiune doritóre de cuceriri“...

Asupra intervenției Statelor-Unite în afacerea jidovilor din România, diarul din Berlin „Tägliche Rundschau“ scrie urmátórele:

„Construcția uimitóre de drept cu care d-l Hay caută a și justifica amestecul său îndrăsnet în afacerile interne ale României, va fi luată în serios numai în acele cercuri, cari sunt înrudite cu Evreii din România, orî din alte motive au simpatii pentru dênșii. Sentimentalismul juridic al Americii a tăcut, când era vorba de barbariile din Transvaal și s'a împăcat cu călcarea de drept din Filipine; credem, că fi va trece și durerea, că guvernul român doresce să fie stăpân în casa sa și espulséază ómenii, cari până acierau numai tolerați ó străinii și cari au abusat úrit de ospitalitatea celor ce i-au primit. Germania va refusa de sigur, de a face greutăți regatului amic, România, pentru hătărul protegițiilor israeliți ai d-lui Hay“.

Depeși sosite din Londra spun că și guvernul engles ar fi adresat o notă cătră puterile semnatare ale tratatului de la Berlin, cerându-le a interveni pe lângă guvernul român în favorul Evreilor. Se dice, că nota englesă ar fi tot în același sens compusă ca nota Statelor-Unite.

În București se crede, că Anglia nevoind să ia ea însăși inițiativa în favorul Evreilor, ar fi recurs la bunele servicii ale Americii de nord.

Alții cred, că nota americană numai așa a putut vedé lumina ăilei, că președintele Roosevelt a voit să se servescă de ea, ca de-o reclamă electorală în campania ce o duce ca viitor candidat la preșidenției. Vor fi fost în joc și unele întregi ale unor speculanți mari evrei. Se mai crede, că guvernul Statelor-Unite a ales România pentru a-și pune în aplicațiune tendința sa de a-se amesteca în treburile Europei.

Puterile triplei alianțe se crede, că se vor tiné de tot rezervate față cu nota americană. Rusia se pare a nu da nici o importanță intervenției lui Mr. Hay, ér Franța va face și ea ceea-ce face Rusia.

acestor ochi tristi un asemenea foc? Ce, a putut să înroșescă obrazii slabi și palidi și să tórne pasiune în aceste trăsături? Ce a putut da frumuseță și viață obrazilor tinere fete? Nu-i așa, că vă aflați în fața unei enigme, dér momentul plăcut trece... póte mâne vă vor întimpina aceleași priviri gânditóre și distrate... Vă dóre, că frumuseța care strălucea înșelátóre se veștezesce așa de curénd... Vă dóre fiind-că nici măcar atáta timp n'ați avut, ca să o îndrăgiți...

M'am întors târziu în oraș. Când m'am apropiat de locuința mea, sunase dela órele de ce. Drumul meu ducea d'a lungul cheului de la canal, pe care la acéstă oră nu întélnesc un singur suflet. Adevérat, că eu locuesc în mahalaua cea mai îndepártată. Mergeam și cântam. Dăcă mă simt fericit, trebuie să fredonez, ca orî-ce om fericit, care n'are nici amicii nici cunoscuți bunî, cari să împartă bucuria cu dênșul. De-odată să întémplă ceva neașteptat...

Rézimată de rampă stătea o fată și

privia cu atențiune la apa tulbure. Nu vedeam dintr'énsa mai mult, decât o pălărióră drăguță, galbenă și o pelerină cocheta, négră. De sigur o brunetă, gândiam în mine. Părea, că nu mi-a aúdit pașii, căci nu se mișcă, când cu respirația oprită trecui pe lângă ea. De sigur este cufundată în gânduri. Atunci aúdi un suspin mut... Mă oprii... Nu mă înșel. Fata plânge. Mi-se stringea inima. Și cu tóte, că față cu femeile sunt cam rușinos, mă întorsei, mă apropiai de ea la distanță de câțî-va pași și de sigur ași fi diș: Dómna mea! — decât nu imi venea în minte, că acéstă esclamație se repetă de mii de orî în tóte romanele rusesci. Pe când eu stăteam și mă gândiam, căutând o vorbă potrivită, fata se întorse și fugi pe lângă mine. Eu după dênșă. Ea însă părăsi cheiul, traversă strada și merse pe trotoar mai departe. Eu n'am îndrăsnit să trec pe partea acea a străzii. Inima imi bătea, ca unei paseri, pe care o prinde cineva. O întémplare imi veni în ajutor.

Pe partea de dincolo nu departe de

Congresul „Corda Fratres“.

II.

Să admitem cazul, că secțiunile ar fi formate după naționalități.

Cu câtă dragoste și abnegațiune n'ar lucra fie-care secțiune, afară dór de secțiunea maghiară, la promovarea scopului urmărit, decât ar fi compusă din elemente omogene conduse de aceleași idei și sentimente?

În cazul contrar, ce alipire ași pute ave d. e. eu unul, născut Român, care m'am dezvoltat în spirit român prin propria-mi stăruință, deși am studiat din copilărie tot la școlî germane, decât ajuns a mă înțelege cu colegii maghiari asupra unor cestiuni umanitare și civilisatorice de ordinul cel mai înalt, m'ași convinge, că acești colegi urmăresc idei și scopuri cu totul contrare ideilor și scopurilor mele?

Cestiuni de ordin înalt ca cele urmărite de Federațiune, la cari se pretinde ca factorii conlucrători să fie ei înșiși pëtrunși până la suflet de însemnătatea și folosul lor pentru ómenime, să simtă ei înșiși în adêncul inimei necesitatea lor, nu se pot rezolva de nisce factori, cari ei pe ei se urésc și cari tind a-se nimici unul pe altul.

Și un ast-fel de tablou ne-ar presenta secțiunile formate după placul colegilor maghiari. Ar fi ca și când lupul ar predica blândeța și vulpea morala!

Eu unul alt-fel am priceput menirea Federațiunii „Corda Fratres“ și sunt sigur, că așa o va fi înțeleș și întemeietorul ei, onorabilul Dr. Efsio Giglio-Toss.

Am așteptat, ca flórea națiunilor europene civilisate, fiind inspirată de principile morale creștinesc, ce forméază basa culturii și civilizațiunii moderne, și spiritul și cugetul ei fiind îndreptate spre cele mai sublime idealuri ale ómenimii, cum d. e. este pacea universală între popóre, am așteptat, dic, ca flórea acestor națiuni să fie la culmea chemării sale întru propagarea acelor principii prin Federațiune însăși.

Imi imaginam că fiil acelorași muse, dér de diferite naționalități — și deci cu diferite porniri sufletesci, născute în sinul lor prin creșterea diferită de acasă, sub diferite împrejurări și condițiuni, — adunați într'un singur templu de pace, pentru a se cunoșce și respecta reciproc, pentru a-și conforma pornirile într'o singură direcțiune, care să-i conducă spre fericirea comună, prin schimbarea de idei și sentimente între olaltă, nu vor fi conduși în aspirațiunile lor decât numai și numai de principiile umanitare, dictate de sentimente umane. Ast-fel ei creșcuti la olaltă în sinul Federațiunii, pentru o operă înaltă umanitară, odată deveniți factori influenți la ei acasă, ar fi putut în deplin acord conlucra la ajungerea scopului înalt, ce-și propuseser.

Dér, precum se vede, m'am înșelat amar în așteptările mele.

În loc de înțelegerea și armonia dorită în idei și sentimente, în sinul Federațiunii deja la începutul existenței sale se iviră cele mai mari neînțelegeri de natură a amenința însăși existența Federațiunii. Și aceste neînțelegeri au fost provocate numai și numai de colegii maghiari prin atitudinea lor dușmănosă față de colegii lor români, atitudine cu totul

contrară principiilor, cari servese ca basă Federațiunii.

Mé întreb, decât colegii maghiari ar fi observat o procedură ca cea observată în congresele anterioare, fiind ei proprii lor sfătuitori și conducători în judecata și activitatea lor de la început? Căci oricare ar fi creșterea lor de acasă, în familie și societate, nu-mi pot imagina și nu pot crede, ca ei în școlile lor medii și superioare să fi învățat minciuni în ceea ce privește cultura și civilizațiunea adevérată. Nu-mi pot imagina, ca înfrința cugetărilor și învățăturilor ómenilor mari învățați ai tuturor timpurilor, asupra inimilor și minților lor, să fi fost de altă natură, decât efectul ce l'au avut acele cugetări și învățături asupra tinerilor cultivați ai celor-lalte națiuni.

Sub ast-fel de considerațiuni, atitudinea colegilor maghiari mi-o pot esplica numai ca fiind influențată de alți factori nechemati, cari s'au folosit de ei, ca de nisce unelte, pentru ajungerea scopului lor nedemn de secolul al XX-lea, când pacea universală între popóre e pusă la ordinea ăilei.

Dăcă în congresele anterioare ținute la Turin, Roma și la Paris, guvernele respectivelor țeri au aflat de bine a sprijini interesele și scopul Federațiunii, ridicând prestigiul ei prin prezența miniștrilor lor, — cari au binevoit a-le presida în calitate onorifică, fără a-se amesteca în afacerile interne ale Federațiunii și fără a influența și decide atitudinea tinerilor congresiști din țera respectivă—mé mir cum guvernul maghiar, prin atitudinea ministrului de culte și instrucțiuni, precum și prin aceea a parlamentului maghiar, își arógă singur dreptul, pe care celelalte nu și-l'au însușit!

Din faptul acesta reiese, că responsabilitatea pentru zădărnicea scopului Federațiunii, cade asupra guvernului maghiar, care prin influința sa condamnabilă asupra tinerimii maghiare, îndemnă pe acesta a pași în sinul Federațiunii condusă de cel mai înfocat șovinism, care acolo nu póte fi admis!

Dăcă e adevérat ceea-ce se spune, precum că colegii maghiari ar fi voit s'atrage pe colegii lor străini la serbarea lui Kossuth, în scopul unei demonstrațiuni internaționale pentru acesta și contra dinastiei, mé întreb, cum póte fi tinerimea maghiară într'atáta lipsită de tact, încât să tirască haina nepătată a Federațiunii în noroiul politiceii șoviniste de partid?!

În urma acestora 'mi vine să cred, că tinerimea maghiară e departe de a fi pretinsă de intențiunile sublime ale Federațiunii și că acesta tinerime nu e capabilă de a contribui la realizarea lor.

Ér prin zădărnicea congresului, ei singuri îndreptatesc acéstă aculare.

Ași dori ca cele atinse de mine aici să fie ideile conducátóre ale tinerimii române în viitóra acțiuni.

Am arătat mai sus motivele, cari trebuiesc să fie decizátóre pentru formarea secțiunilor după naționalități, fiind în conformitate cu interesele culturale și cu scopul umanitar al Federațiunii, și formând punctul de vedere pe care trebuie să se pună și Francesii și Italianii, și care va fi și al multor aitor naționalități, ca: Cehi, Poloni, Slavi de sud, Irlandezi etc.; deci tóte naționalitățile, cari au aceeași séu o analogă sórte politică ca a nóstră. Nu se vor opune Spaniolii, Americanii de nord, nici Rușii, doritori de libertatea conștiinței individuale. Ér Nemții, decât ei ar fi conduși de alte principii ca cele ce servesc de basă Federațiunii, singuri póte ar fi cu Maghiarii; ei însă de-oamdată nu sunt aderenți ai „Federațiunii“.

Pentru noi Români acele motive trebuie să fie singurele sfătuitóre și conducátóre, conținând condițiunea unității nóstre culturale.

Deci în nici o împrejurare noi nu putem ceda, chiar decât ar trebui să repășim cu totul din sinul Federațiunii. A ne sacrifica puterile nóstre intelectuale și materiale pentru o corporațiune, care ne denégă, fie și numai pe jumătate, dreptul nostru de esistență națională, ar fi o crimă!

Un membru român.

Regele Belgiei și contesa Lonyai.

Alaltăeri s'a făcut înmormântarea Reginei Henrieta a Belgiei, asistând o mulțime enormă. Corpul a fost transportat la gară, de unde un tren special, care a plecat la amiazi, l'a transportat la Laeken.

Cu ocaziunea înmormântării s'a întéplat un incident penibil între regele Belgiei și fiică-sa Stefania, fosta soție a ré-

(Va urma.)

posatului arhiduce Rudolf, ér actualmente contesa Lonyai. Când regele Leopold a aflat, că și contesa Lonyai a sosit la Spaa, fu foarte surprins și a ăis, că nu-i ia în nume de rău, că a venit și ea la înmormântarea mamei sale, lucrul acesta însă nu pôte să schimbe nimic în raporturile dintre el și fiică-sa și nu pôte restabili relațiile dintre părinte și fiică. După declarația acésta regele a înțrat în capela mortuară, unde a aflat pe contesa Lonyai, care, ingenunchia și se ruga la cosciugul mamei sale. Regele așteptă până când contesa și-a încheiat rugăciunea, apoi — vădându-l toți cei de față — făcú semn fiicei sale să se depărteze. Contesa fără a ăice vr'un cuvânt, se ridică și se supuse ordinului tălăi său; merse până în pragul capelei și aici căđu. Sora ei, principesa Clementina, o luă de braț și o conduse până la trăsura. După depărtarea fiicei sale, regele Leopold ăicea într'una:

— Nu vréu s'o ved!

De la capelă, contesa Lonyai s'a dus cu trăsura direct la gară. Nicú un funcționar de la curte n'a însoțit-o la gară. Contesa plângea într'una și ochii i-se roșiseră de plâns. Astfel sosi ea în Bruxella, unde a descins la palatul contelui de Flandria. Aici era să sosescă și contele Lonyai, însă încunoscițat de cele ce s'au petrecut, el n'a venit. Contesa Lonyai s'a dus direct în Anglia.

Din Bruxella se telegraféză, că oficiul telegrafic din Spaa, a refuzat telegramele, carú vorbeau despre incidentul dintre regele Leopold și contesa Lonyai.

*

Despre incidentul între regele Leopold și contesa Stefania Lonyai, acésta din urmă a ăis cătră un ăiarist belgian, care a interviewat-o în „Hôtel de Flandre“, următoarele: „Eu mă rugam la cosciugul mamei mele, când fui înscițată că regele refuză audiența ce i-am cerut-o, și că nu doresce prezența mea. Regele să fi ăis: „Nu desaprobasul contesei Lonyai (adecă că a venit lângă cosciugul mamei sale), dér acésta nu pôte delătura conflictul familiar.“ De aceea eu voiú pleca la 2 óre 25 min. (înainte de înmormântare) la Calais, unde mă așteptă soțul meu.“

Un toast caracteristic.

Se știe, că în ăiua de 18 Septemvrie s'a desvélit în Zelau, capitala comitatului Sălăgiu, monumentul ridicat în amintirea baronului Wesselényi Miklós.

Cu acésta ocaziune s'a dat și un banchet, la care primul toast l'a rostit fișpanul Sălăgiului, baronul Wesselényi Miklós, un descendent al celui sərbătorit. Acest toast a fost ridicat după obiceiul în sănătatea Majestății Sale. L'am numit toast caracteristic în felul său, fiind-că în același timp, când șeful comitatului și reprezentant al guvernului Majestății Sale, uréză capului încoronat al țării sănătate și prosperitate, — anunță tot-odată ca ceva sigur și apropiat, disolvarea și ruina vechiului imperiu austriac. Éta ce a ăis domnul fișpan al comitatului Sălăgiu:

„Onorați Domni!

„La Unguri este o tradiție națională fidelitatea cătră rege. Ungurul își respectéză constituția sa străveche și își iubesc regele încoronat, care n'are sprijin mai credincios și mai sigur în tot imperiul, decât pe națiunea maghiară. Și i-ar fi un sprijin cu atât mai puternic, cu cât mai mult ne-am puté consolida ființa noastră de stat național maghiar liber și unitar, și cu cât mai mult ne-am puté realiza idealurile noastre naționale.

„Hoch Hohenzollern!“ — acest strigăt a resonat nu de mult în parlamentul austriac. Se pôte, că acest strigăt să nu nu fi fost decât o ironie, atâta însă este sigur, că a fost un avertisment foarte serios, atât de serios, încât ar fi bine ca să tragem-cu toții consecințele din el. Dór nemărate sunt semnele din carú putem deduce, că existența împărăției austriace este numai de ăđi pe mâne, căci elementele dispartate ale aceleia, mai curénd ori mai târ-

ăiu vor căuta a se contopi în marile imperii vecine și precum buretele absorbé apa, așa va fi absorbită Austria de cătră Germania și Rusia. Trebuie să ne îngrijim așa dér dinainte de tronul regelui nostru maghiar, pe care îl înconjóră patriotismul, fidelitatea și constituționalismul.

„Patriotismul națiunei maghiare s'ar și îngrijii de acésta, s'a îngrijit și până acuma, și nu este vina lui, că imperiul sfântului Ștefan n'a devenit ca stat și ca forță economică de ăcece ori mai tare, de cât cum este actualmente și că prin urmare nu pôte să fie dinastiei un sprijin de ăcece ori mai puternic, de cât cum este actualmente.

„Dér ceea ce n'a fost până acuma, va fi în viitor, decât și Dumnezeu Ungurilor așa va voi, și constituționalismul și sentimentele dinastice ale națiunei maghiare mai curind séu mai tîrđiu vor găsi aprecierea și încrederea cuvenită.

„Pentru-că noi avem încredere deplină într'un viitor mai bun și suntem liniștiți, vădénd sórtea noastră depusă în mâinile bunului nostru rege, și tocmai de aceea cu supunere omagială ridic acest pahar pentru Majestatea Sa imperială și regală Francisc Iosif I., regele constituțional și încoronat al Ungariei.

„Sé trăescă regele ungar!“

În cursul banchetului au ridicat mai mulți toast, între carú și secretarul de stat Szell Ignacz, care, după cum raportéză o fóie ungerescă, spre marea surprisă a celor de față, a pus în gătul fișpanului însemnele ordinului Coróna de fier cl. II., acordat de Maiestatea Sa.

În adevér nu s'ar puté cita în grabă un esemplu mai isbitor pentru armonia antiteselor, de cât toastul oficial de mai sus, ridicat în onórea Majestății Sale cu prevestirea apropiată a imperiului său, și — decorarea toastantului cu un ordin atât de înalt de cătră același monarch, al cărui imperiu a fost vizat cu câte-va minute mai înainte ca menit să se prăbușescă!...

SCRILE DILEI.

11 (24) Septemvrie.

Vandalism. Din Seimă ni-se scrie, că Duminecă nóptea spre Lună, plebea adunată pentru sərbătorirea lui Kossuth, a bombardat și a sfărîmat cu pietrii tóte ferestrele institutului „Sătmăreana“. — Éta cum șieú să „serbeze“ patrioții kossuthiști pe „idolul“ lor, tatăl șovinismului și al urei de rassá.

Mórtea mareșalului Filipescu. O telegramă din Bad-Neuheim anunță mórtea lui G. Filipescu, marele mareșal al curței regale române, care a încetat din viață, în urma unei bolí de inimă de care suferea. Corpul regretatului defunct va fi dus în țără. Mareșalul Filipescu era fiul marelui ban Iordache Filipescu și descindea din una din cele mai ilustre familii boeresci ale țării. În vîrstă de aproape 65 ani, defunctul a fost în mai multe rânduri deputat, senator și mareșal al palatului. Posedând o considerabilă avere, Filipescu a fost distins de Regele, încă dela începutul domniei sale. Pentru dinasticismul, sinceritatea și stacornicia credințelor, Suvranul a onorat tot-deuna pe defunctul mareșal cu prietenia sa. După Vasile Boierescu, G. Filipescu a fost dintre puținii cărora M. Sa a binevoit să le acorde titlul de „amicul său.“ Mareșalul lasă în urma sa o înconsolabilă soție, fiica principelui Hangerli, fost guvernator al Posonaniei.

Panachidă la morméntul lui Ștefan cel Mare. La mănăstirea Putna, (Bucovina), în ăiua de 1 Septemvrie, s'a serbat de cătră egumenul mănăstirii părintele Teofil Petraș, o panachidă la morméntul lui Ștefan cel Mare. Au participat copiii dela școlele din împrejurimi, ér un cor compus din 45 copilasí români, au ridicat rugile lor îngeresci, cătră acel a tot puternic, pentru odihna sufletului marelui voevod. Au urmat după serbare cuvéntări ocazionale și o masă pentru copii și asistenți.

Afacerea Pavlović. „Nagybecskerekli Hirlep“ scrie, că tribunalul din Chichinda-mare a încheiat studiarea actelor privitoare la cunoscuta afacere Pavlović (Pavlović se știe, că e învinuit, că ar fi bătut la gara din Chichinda pe nisce băeți, carú cântau „Szozat“-ul, „Imnul“ și „Kossuth-nota“). Judecătorul delegat cu afacerea acésta, a calificat de *contravențiune* (transgresiune) pretinsa faptă a lui Pavlović, și a propus, ca afacerea să se transpună la judecătoria de ocol.

„Croatii și sfinții maghiari“. Căt de mare este animositatea între Croatia și Maghiari, o dovedesce între altele și următorul cas interesant. Din Senji (Zengg) se anunță, că preoțimea diecesei a hotărít în sínódele protopopesci, ca în viitóra conferență preoțescă să propună, ca sərbătórea sf. Ștefan să nu se mai țină în viitor. Ei vor invita preoțimea din celelalte diecese croate și dalmatine să facă asemenea.

Instalare de fișpan. Sămbătă, 27 l. c., se va face în Dicio-St.-Mărtin instalarea noului fișpan Kemény Akos.

Zăpadă. Alaltăeri nópte a nins la Ploesci și Burdujeni. Zăpada a format un strat de 6—8 centimetri. „Pétra Craiului“ și Buceciul, precum și alți munți mai înalți sunt acoperiți cu zăpadă.

Cununie. D-șóra Emilia Garoiu și d-l Valentin Bude își vor celebra cununia religioasă Duminecă 15 (28) Sept. în biserica sf. Nicolae din Zărnesci.

Procedură disciplinară pentru datorii. „Egyetértés“ spune, că în contra a 1800 funcționari comunali ai „capitalei“, se va întrodúce procedură disciplinară pentru datorii.

Garnisonă desertată. În arestul militar din Arad a fost transportat eri un întreg detașament militar. Acest detașament aparține regimentului 46 de infanterie și era comandat spre păzirea insulei Ada-Kaleh. Arestarea are motive neobișnuite și interesante. Garnisona insulei Ada-Kaleh se recrutéză din corpul VII de armată din Timișóra, care trimite acolo soldați cu schimbul din diferitele regimente. Anul acesta a venit rândul regimentului 46 din Seghedin. Soldații pe semne suferiau de urit în insula părăsită și au trecut cu toții Dunărea la Orșova, ca să facă chef. Locotenentul Bartha, a văđut cu mare mirare, că a rămas singur în insulă. S'a pus pe căutarea lor și i-a găsit în curénd în Orșova în dispoziție foarte veselă. Garnisona a fost arestată și dusă la Arad. Asemenea desertări s'au mai întemplat de pe insula Ada-Kaleh, dér o desertare în masă, ca acésta, este ceva ne mai pomenit în felul său.

Erupțiuni noué în Antile. Din New-York se anunță, că o nouă erupțiune s'a produs la vulcanul Saufrière din insula San-Vicenzo (Antilele englese). Guvernatorul așteptă instrucțiuni pentru evacuarea insulei. Panica e mare în populațiune.

Comitetul bis. gr.-ort. rom. din Órda-de-jos invită la petrecerea, ce o va aranja Duminecă în 15/28 Septemvrie a. c. cu ocaziunea sfințirii noiei sale de învțămént. Pentru comitetul parochial: George Cutean, paroch și președ. com. Basil Hațegan, notariul comitetului, Stoia Nicolae, epítrop. Prețul intrării: de persoană 1 cor., de familie cu trei membrii 2 cor. 40 fil. Venitul curat este destinat pentru acoperirea cheltuelilor avute cu ocaziunea zidirei. Contribuiri se primesc cu mulțumire și se vor publica.

În Villa Kertsch etagiul al doilea, constătător din 4 odăi, bucatărie, cămară etc., dela 1 Octomvrie de închiriat.

Literatură.

A apărut „Almanachul“ societății „Petru Maior“ Budapesta 1901 cu un conținut bogat și ilustrat. Format 8° cu 144 pagini. Prețul 4 coróno. Se află de vëndare la Tipografia A. Mureșianu cu prețul indicat, plus 35 baní porto.

„Castelul din Carpați“, roman din viața poporului român din Ardeal, de Jules Verne, tradus de d-l Dr. Victor Onușor cu o prefață de Dr. Eliá Davanu (Tiparul „Tipografia“ societate pe acțiuni Sibiu). Se află de vëndare la Tipografia „A. Mureșianu“ Brașov. Exemplarul broșat edit. poporală 1 cor. 60, broșat ed. de lux 2 cor 40 (plus 10 b. porto), legat 4 cor. (plus 20 b. porto). O carte foarte interesantă, care n'ar trebui să lipsescă de pe masa nici unui Român.

Diverse.

Pantofi de hârtie. Astăđi se folosesc deja hârtia pentru a face diferite obiecte diverse, începénd dela stélpii telegrafice până la rótele de vagoné. În industriaș german a descoperit o nouă utilizare, care pôte fi mai puțin savantă, cu tóte astea nu e lipsită de o órecare originalitate practică. Fără a voi să-i facem reclamă, putem spune, că industriașul în cestiune a fondat uzina sa la Dessau, capitala ducatului Anhalt, nu departe de Lipsa și că el fabrică acolo cu mașina pantofi de hârtie. Da, pantofi și nimic alt ceva. Și ce e mai curios, acești pantofi sunt toți cumpărați de cătră otelieri regiunei. În adevér, aceștia au contractat obiceiul, de câteva timp, de a furnisa mușteriiilor lor pantofi pentru a umbla în ei diminéta, îngrijindu-și de toaletă și așteptând să li se văxúescă ghetetele. Pantofii de hârtie, a căror preț e foarte mic, pot fi reînóiți de 3—4 ori pe săptămână pentru óspeții carú petrec mai mult la hotel, și acésta mică atențiune e adeseori de ajuns spre a-i face să nu plece așa de curénd. Când se vor face acum bonete de bum-bac din hârtie?

O întimplare a unui rege. Regele Belgiei Leopold II fiind în vilegiatură la Luchon a trimes să i-se aducă un bărbier care să-i tae barba. După ce luă șervetele dela gătul augustului client, bărbierul aștepta plata. — Ce doresci? Întrébă regele. — Două-ăeci de lei, Majestate. — Am obiceiul să plătesc foarte galant, ăise regele Leopold și scóse din pungă o piesă nouă de doi franci, pe care o puse în mâna bărbierului. — Veđi, este absolut nouă și astfel vei ave ocazia să veđi capul pe care l'ai bărbierit. Bărbierul de nécaz și-a atárnat imediat la ușe o firmă de furnisor al M. S. Regelui Belgiei.

ULTIME SCIRI.

Sofia, 24 Septemvrie. Sərbările de la pasul Șipca nu vor avé nici un fel de caracter politic. Din cauza acésta la Sofia va merge numai contele „gnatiev“, cu familia. Marele duce Nicolae Nicolaievici va sosi mâne (Joi) în Varna, unde îl așteptă prințul Ferdinand.

(Era hotărít, ca și marele duce Nicolae Nicolaievici să mérégă la Sofia, însă în urma reducerii sərbărilor, el nu va merge în capitala bulgară).

Viena, 24 Septemvrie. Miniștri unguresci Szell, Daranyi și Lukacs au sosit eri aici, și deja eri după amiăđi au avut conferențe cu miniștri austriaci în afacerea pactului.

Sosiți în Brașov.

Pe ăiua de 23 Septemvrie 1902.

H. Pomul verde: Schubert. Bucuresci; Böhm, Brașov; Nagy M. Ósorheú; Flitner, Bucuresci; Hadnagy, Kovasna; Balass, Kászón; Parolek Brassó.

G. Europa: Bickel, Beck, Arad; Varga, Pesta; Nelken, Viena; Zupfer, Pesta; Antonescu, Iacobsohn, Bucuresci; Goebel, Trier; Schwarzstein, Pressburg; Jokl, Clușiú; Fried, Oradea; Albrecht, Sibiu; Grünhut, Brünn.

H. Bucuresci: Fischer, Kellermann, Kolban, Hirsch, Kronberger, Pesta; Jahn, Szabadka; Kurtzig, Arad.

H. Orient: Vogel, Cernăuți; Popovici, Sadu; Berbeneof, Cernăuți.

H. Grand: Rosner, A. Iulia; Bousin, Apăca; Grün. Bucuresci; Löwy, Bucuresci.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Traian H. Pop.

**Dela „Tipografia A. Mureşianu“
din Braşov,
se pot procura următoarele cărţi:**
(La cărţile aici înscrise este a se mai adauge
pe lângă portul postal arătat, încă 20 bani pentru
recomandatie.)

**Cărţi pentru comercianţi
şi funcţionarii de bancă:**

**Introducere în contabilitate şi
contabilitatea în partidă simplă, de
I. C. Panfu.** O carte bună pentru a învăţa
cu uşurinţă contabilitatea. Pagini I—VIII
+ 213. Preţul 2 cor. (+ 20 b. p.)

**„Curs complet de corespondenţa
comercială“ de I. C. Panfu.** Conţine
modele de circulare, scrisori de informaţiuni,
recomandatiuni şi acreditive; scrisori în
comerţul cu mărfuri, comisiune şi expedi-
ţiune; cestiuni cambiale, afaceri cu efecte,
monede, cupoane etc. Preţul 3 cor. 20 b.
(+ 20 b. p.)

**Al doilea capitol din contabili-
tatea dublă, de I. C. Panfu.** Această bro-
şură conţine: **afacerile de credit cambial
şi afacerile de bancă.** Preţul broş. 2 corone
(+ 10 bani porto).

**Un capitol din Contabilitatea du-
plă de I. C. Panfu.** Tracteză principiile con-
tabilităţii duble ilustrate cu diferite esem-
ple. Preţul 1 cor. (+ 10 b. p.)

**Procent, Promil, Interese şi Te-
oriu conturilor curente de I. C. Panfu.**
Arată calcularea intereselor pe ani, pe
luni şi pe zile într'un mod practic; sunt
mai multe exemple explicate amănunţit.
Preţul 80 b. (+ 10 b. porto.)

„Bucătăreasa naţională“, carte de
bucate a bucătăriei române, franceze, ger-
mane şi ungare. Felul bucatelor sunt în-
scrise toate în ordine alfabetică după numele
lor. Limbajul e uşor. Costă numai cor.
1.60 (plus 40 bani porto.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 21 Septembrie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.65
Renta de corone ung. 4%	98.05
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	98 —
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	—
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	—
Bonuri rurale ungare 4%	—

Bonuri rurale croate-slavone . . .	98.—
Impr. ung. cu premii	205.50
Losuri pentru reg. Tisei şi Seghedin .	161.60
Renta de argint austr.	101.15
Renta de hârtie austr.	101.—
Renta de aur austr.	121.10
Losuri din 1860.	151.75
Acţii de-ale Băncii austro-ungară . .	15.92
Acţii de-ale Băncii ung. de credit. 728.—	
Acţii de-ale Băncii austr. de credit. 687.25	
Napoleondori	19.07
Mărci imperiale germane	117.02 1/2
London vista	239.57 1/2
Paris vista	95.12 1/2
Rente austr. 4% de corone	10.10
Note italiene	94.80

Cursul pieţei Braşov.

Din 22 Septembrie n. 1902.

Bancnot rom. Cump. 18.90	Vënd. 18.94
Argint român. „ 18.80	„ 18.88
Napoleond'ori. „ 19.04	„ 19.07

Telegramma!

**A sosit un Vaggon de
Struguri de masă
dela Gyorok,
1 kilo 25 cr.**

**Se capătă în Tutungeria
Rosner, Str. Vămii
colţul cu Promenada.**

De inchiriat.

**Una séu două odăi fru-
mos mobilate, cu intrare se-
parată în Strada nouă de sus
intr'o casă nouă zidită.
Informaţii la administraţie.
(681,2—3.)**

**STRUGURI de masă
séu de Cură**

Cei mai frumoşi şi fini Chasselas şi Tămăioasă, ameste-
caţi 5 Kl. în lădiţe séu coşuri trimişi cu poştă franco 3 cor.
50 b. Tămăioasă singură 5 kilo 4 cor. 50 b. Vin roşu
Szegszárd din viile proprii 3 butelii de 0.70 litr, franco
trimise 3 cor. 60 bani, foarte potrivit pentru cadouri la ser-
bătorii mari, se pot comanda dela

Martin v. Willinger
Gross-Wein-Producent in Zomba (Ungaria)
3—10.(678) (Comitt. Tolna).

A N U N Ţ.

Subscrisul aduc la cunoştinţă, că primul şi cel mai mare

Atelier de uniforme din Ardeal

este din nou bogat asortat, cu tot felul de chipiuri,
pentru elevi dela toate scólele centrale române din Braşov.

Chipiurile mele sunt de I-a calitate căptuşite cu
mătasă în trei colori Preţul este de bucată, fără deosebire
cu fl. 1.60, séu corone 3.20. — Emblema pentru comer-
cialişti e separat 10 cr. séu 20 filerî.

Tot-odată aduc la cunoştinţă şi Domnilor, care îşi fac
anul de voluntar, că în Atelierul meu îşi poate procura numai
pentru 65 fl. séu 130 corone în sus: 1 manta, 1 blusă, 1
chipiu, 1 cravată, 1 roc (tunică), 1 pantalon, 1 curea de
lac, 1 păr. de mânuşi; toate acestea sunt din ştofă fină şi
se confecţionează strict după regulamentul prescriis milita-
rilor. O singură probă ajunge ori şi cui pentru a se con-
vinge despre aptitudinea şi prestaţiunile mele.

Cu deosebită stimă

Dumitru Platoş,

BRAŞOV, Strada Mihail-Weiss 20.

7—10.(662.)

Sz. 8397—1902.

tlkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi,
hogy a „Furnica“ fogarasi takar.pénztár részv.-társ. végrehajthatónak
Toakse Zachiu Éva végrehajtást szenvedő elleni 208 korona tőkeköve-
telés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törv.-szék (a
fogarasi kir. járásbiróság) területén lévő Kis-Berivoj határára fekvő, a
kis-berivoi 5. sz. tlkvben Fratu Ávrám (kinek neje Gironi Verona, Fra-
tu Nicolae lui Ávrám (kinek neje Silági Mária és Éva Zachiu Tokse
neven álló A †

17, 18/1 hrsz egész ingtlnra 359 kor.	2521	hrsz. egész ingtlnra 42 kor.	
404	39	2729	64
497	32	2758	36
513	53	2903	41
893	9	2904	1
896	17	3052	21
1010/2, {	6	3348	27
1011/1, {	28	3851	64
1243, 1244 „	72	4008	21
1455	20	4506, 4507	19
1590	78	4536	9
1628	20	4548	38
1668	27	4788	26
1837	28	4887	27
2241	47	5185	32
2371		5045	

koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a
fennebb megjelölt ingatlan az 1902 évi Október hó 10-ik napján délelőtt 9
órákor Kis-Berivojjon megtartandó nyilvános árverésen a megállapított
kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 100%-át
készenben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal
számított és az 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügymi-
nisteri rendelet 8 §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikül-
dött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 §-a értelmében a
bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű
elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi június hó 25-ik napján.

A kir. járásbiróság, mint tlknyvi hatóság.

682.1—1

Tömös
kir. albiró.

PUBLICAŢIUNE.

Pentru toate realităţile aparţinătoare moştenitorilor defunctului Dr.
Otrobán Nándor s'a fixat ziua de vânzare

pe 20 Octomvrie st. n. a. c. dimineaţa la 9 ore

în cancelaria d-lui notar public regesc Schnell Károly (strada Vămii nr. 15)
şi unde nu se va lăsa nimic din preţul strigărei. Oferte se vor primi
şi în scris.

- 1) Casa de lemn, în Brassó (Scheiü) Podu Cretului nr. 107 Corone.
nou (676 vechiü) indusă în cartea funduară nr. 2660, n-rii
top. 3348, 3319. 700
- 2) Villa din Predeal, cu tot mobilarul din ea şi cu aranja-
mentul indusă în cartea funduară din Brassó, nr. 10.961 A †
25.404/12 nr. top. 10,000
- 3) În Băcsfalu, casa cu nr. 446. cu 9 apartamente de locuit
cu o grădină de pome, odăile folositoare pentru locuinţă de vară,
dimpună cu mobilierul, indusă în cartea funduară nr 598 A †
1659/1, 1659/2, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665 n-rii top. . . 12,000
- 4) În Băcsfalu casa nr. 445, cu patru locuinţe şi grădină,
indusă în cartea funduară nr. 589 A † 1358, 1359/2, 1360/2,
1361/2, 1363/2, 1364/2 n-rii top. 5,000
- 5) În Előpatak staţiune balneră așa numită „Villa Zona“
cu întreg aranjamentul, cu mobilele din ea, cu dreptul la băi,
la apa minerală, indusă în cartea funduară nr. 318 A † 1535,
1546/1, 1546/2, 1546/3, 1547, 3744 nr. top. 8,000
- 6) Casele din Brassó, Strada Porţii nr. 16 şi cel vechiü
488, indusă în cartea funduară nr. 2560 nr. top. 5434, şi casa
din strada Spitalului nr. 11 nou şi cel vechiü 475, nr. top. 5420,
două case legate una de alta (fost Hotel Baross.) 80,000
- 7) Imobilul din Apáczta loc de zidire indus în cartea fun-
duară nr. 1011, n-rii top. 1601/2, 1602/2, 1603/3. 100
- 8) Livădea din Tuşnad nr. 976 indusă în cartea funduară
nr. A † 12.508/12. 1,000
- 9) Realitatea aflătoare în Bölön nr. 634 indusă în cărţile
funduare sub nr. A † 2759/3 200
- 10) O şură aflătoare în Agostonfalva. 800
- 11) O baie de fer în Fel-ő-Rákos, 600
- 12) Realităţile aflătoare în Bardocz sub nr. 674 şi 736 in-
dusă în cartea funduară sub nr. A † 263, 266 şi 267/1, 267/2 . 1,400

Din preţul strigărei ofertanţii au a depune un vadiu de 10% în
banii gata séu în hârtie de valoare.

Informaţiuni se pot lua în cancelaria d-lui avocat Dr. Zakariás
János (Brassó, Strada Spitalului militar nr. 3) unde se va lua în con-
siderare condiţiunile date de d-l notar public regesc Schnell Károly.

Brassó, în 2 Septembrie 1902.

Szabó Alexandru,

660.4—8

esecutorul oficial al rămasului D-rului Otroban Nándor.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fil. se vinde
la librăria Nic. I. Ciurcu şi la Eremias Nevoşii.